

CUỘC SỐNG THẬT ĐẸP VÌ THIÊN CHÚA YÊU THƯƠNG CHÚNG TA!

Chuyến công du mục vụ hải ngoại lần thứ 104 - và cũng là lần cuối cùng - Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005) thực hiện tại Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-Đức ở miền Nam nước Pháp. Đó là dịp kỷ niệm 150 năm tin điều Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội được công bố (1854-2004). Chuyến hành hương của Đức Thánh Cha chỉ diễn ra trong vòng 1 ngày 11 giờ 30 phút từ thứ bảy 14-8 đến Chúa Nhật 15-8-2004. Lúc ấy sức khoẻ của Đức Thánh Cha rất yếu. Sau đây là chứng từ tri ân khỏi đau nơi cổ của bà Linda, tín hữu Công Giáo Pháp, quê ở thành phố Marseille. Bà có mặt tại Lộ-Đức đúng vào Chúa Nhật 15-8-2004 cùng với sự hiện diện của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II.

Thân mẫu tôi sinh trưởng nơi vùng thượng Pyrénées và hiện vẫn còn sống tại đây. Gia đình tôi là Công Giáo đạo đức do đó tôi biết rõ Lộ-Đức và đã hành hương Lộ-Đức ngay từ những

ngày còn thơ bé. Mùa hè năm 2004 tôi đến nghỉ nơi nhà thân mẫu, cùng lúc để chữa trị cái cổ bị đau, hậu quả của tai nạn xe hơi xảy ra cách đây 25 năm. Từ đó tôi bị đau triền miên nơi cổ mà không có cách nào làm giảm cơn đau! Lúc ở nhà thân mẫu, tôi được biết có chuyến hành hương Lộ-Đức bằng xe car nên tôi thuyết phục cả gia đình cùng đi. Đưa con gái út của tôi lên 6 tuổi rưỡi sẽ được trông thấy Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, bởi vì tất cả chúng tôi đều biết rằng, có lẽ đây là chuyến hành hương cuối cùng của Người.

Tại Lộ-Đức vào Chúa Nhật 15-8-2004 đông nghẹt tín hữu hành hương. Trời nóng như thiêu như đốt. Tôi tham dự Thánh Lễ do Đức Thánh Cha cử hành ngoài trời. Tôi rước lễ và cầu nguyện cho thân bằng quyến thuộc. Tôi lắng nghe giáo huấn của Người với niềm xúc động sâu xa và thật sự cảm thương Người vì thấy rõ nét đau khổ của Người. Có lẽ tôi không hiểu hết lời Người nói nhưng có điều chắc chắn là tôi như "bị điện giật" và thật sự xúc động khi nghe Đức Thánh Cha nói:

- Cha chúc lành cho tất cả các con!

Khi ấy tôi tin rằng tôi cũng được ở trong vòng tay Người, trong trái tim Người. Tôi không thể diễn tả hết điều gì đã xảy ra vào chính lúc đó, vì nó hòa lẫn giữa hai bình diện xúc xảm và thiêng liêng.

Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II quả đã trao tặng chúng tôi một món quà thật bao la vào ngày hôm ấy. Riêng tôi, tôi có một cảm giác hơi "lạ kỳ": người như "mềm nhũn ra" vì xúc động. Tôi mệt mỏi nhưng sung sướng, một niềm vui sướng không nói nên lời. Sau đó chúng tôi ngồi ăn trưa dưới các gốc cây. Bầu khí thật vui nhộn vì các bạn trẻ thi nhau hát thánh ca. Ban chiều Đức Thánh Cha ra cầu nguyện nơi Hang Đá Đức Mẹ trước khi rời Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-Đức.

Phần tôi, tôi ra Suối Đức Mẹ để thấm nước. Tôi lấy nước thấm lên trán để có được các tư tưởng trong sạch, thấm lên miệng để nói lời khoan-dung hòa-nhã và trên trái tim để nó luôn tràn đầy tình yêu, rồi trên cái cổ cứ làm tôi đau hoài hoài! Tôi cũng thấm nước Đức Mẹ y như thế cho đứa con gái Laureleen của tôi.

Tối Chúa Nhật 15-8-2004 chúng tôi trở về nhà thật khuya. Tôi lên giường ngủ với chiếc vòng giữ cổ và cái gối đặc biệt. Sáng thứ hai hôm sau 16-8 tôi thức giấc mà cổ không có vòng giữ cũng không có cái gối đặc biệt. Đây là điều khác thường, bởi lẽ tôi không thể ngủ mà không có hai vật này! Tôi quay quay cái đầu đủ các hướng mà không hề cảm thấy đau đớn! Tôi nhìn về phía hiền phu tôi và lắc lư cái đầu để cho anh nhận ra điều mà tôi không dám nói thành lời!

Không còn nghi ngờ gì nữa! Tôi quỳ sụp ngay dưới chân giường để dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA vì tôi đã khỏi đau nơi cái cổ! Tim tôi

tràn ngập niềm hân hoan. Vui như điên, tôi vội vàng chạy ôm hôn mọi người trong gia đình để báo tin mừng tôi đã khỏi đau cái cổ!

Tôi trải qua ngày hôm ấy với những cảm xúc khác lạ như có dòng điện chạy trong người. Tôi sống lâng-lâng như bơi lội giữa hai thế giới thực-ảo. Nhưng nhất là lòng tôi tràn ngập tình yêu đại đồng, hạnh phúc và niềm vui. Bởi vì tôi hiểu rằng điều xảy đến cho tôi thuộc về lãnh vực thần linh. Giờ đây tôi biết rõ THIÊN CHÚA nhìn tôi, chú ý đến tôi, yêu thương tôi và tha thứ mọi tội lỗi cho tôi.

Sáng thứ ba 17-8 tôi thức dậy thật sớm và ra hang đá Massabielle để tạ ơn Đức Mẹ MARIA. Những ngày tiếp theo tôi đến Lộ-Đức nhiều lần để dim mình nơi Hồ Nước Đức Mẹ, để cầu nguyện, để đốt nến, để làm việc đền tội và để tri ân cảm tạ.

Kể từ đó tôi cảm thấy cần phải dẫn thân phục vụ bệnh nhân. Tôi trở lại Lộ-Đức hành hương với tư cách là nhân viên bệnh viện. Rồi tôi ghi danh vào Nhóm Giáo Lý Viên. Tôi cố gắng truyền đạt điều tôi hiểu từ sứ điệp của Đức Chúa GIÊSU KITÔ: Các con hãy yêu thương nhau, bởi vì tôi cảm nhận một bằng chứng về Tình Yêu THIÊN CHÚA, và cho dù không có khám nghiệm y khoa nào công nhận việc tôi khỏi đau nơi cổ, tôi vẫn tin là tôi có bốn phận làm chứng về ơn lành tôi nhận được tại Lộ-Đức vào Chúa Nhật 15-8-2004 nhờ sự hiện diện của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II!

Trước thời điểm hồng phúc này tôi không phải là tín hữu Công Giáo ngoan đạo nhưng giờ đây tôi sống đạo chân thành. Trước đó tôi không thường xuyên cầu nguyện, giờ đây cầu nguyện bao trọn cuộc đời tôi. Tôi cầu nguyện ngay khi vừa thức giấc, bởi vì, mỗi buổi sáng một niềm vui chờ đợi tôi: niềm vui vì thấy mình không còn bị đau nơi cổ! Đây là món quà tuyệt vời tôi nhận được cùng lúc với niềm hạnh phúc biết rằng mình được THIÊN CHÚA yêu thương và được tha thứ! Tối đến, tôi cầu nguyện để cảm tạ tri ân. Rồi tôi cầu nguyện vào bất cứ lúc nào trong ngày: khi tôi rảnh rỗi cũng như lúc tôi làm công tác nội trợ như nấu bếp chẳng hạn. Hoặc khi có mối lo âu sầu khổ thì tôi khẩn cầu sự trợ giúp của Đức Mẹ MARIA, Hiền Mẫu Thiên Quốc hằng trông coi chúng ta từng giây từng phút.

Tư tưởng và kinh nguyện của tôi cũng thường xuyên hướng về Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, Người yêu thương chúng ta biết là chừng nào - ngay cả giờ đây Người đang ở trên trời - Người đã cầu nguyện cho chúng ta vào Chúa Nhật 15-8-2004 ấy, khiến cho lời cầu nguyện của chúng tôi được Chúa thương nhậm lời. Ôi, cuộc sống thật đẹp vì THIÊN CHÚA yêu thương chúng ta!

... **"THIÊN CHÚA là Đấng từ bi nhân hậu, Người chậm giận và giàu tình thương. Chúa nhân ái đối với mọi người, tỏ lòng nhân hậu với muôn loài Chúa đã dựng nên. Lạy Chúa, muôn loài Chúa dựng nên phải dâng lời tán tạ, kẻ hiểu trung phải chúc tụng Ngài, nói lên rằng: triều đại Ngài vinh hiển, xưng tụng Ngài là Đấng quyền năng, để nhân loại được tường những chiến công của Chúa, và được biết triều đại Ngài rực rỡ vinh quang. Triều đại Ngài: Thiên niên vĩnh cửu, vương quyền Ngài vạn đại trường tồn. Chúa thành tín trong mọi lời Chúa phán, đầy yêu thương trong mọi việc**

Người làm. Ai quy ngã, Chúa đều nâng dậy, kẻ bị đè nén, Người cho đứng thẳng lên .. Môi miệng con, hãy dâng lời ca ngợi Chúa, chúng sinh hết thủy, nào chúc tụng Thánh Danh đến muôn thưở muôn đời!" (Thánh Vịnh 145(144),8-15/21).

(www.karol-wojtyla.org, Vicarius Urbis, Archivio Testimonianze, Lunedì 1 Gennaio 2007 /// Ioannes Paulus P.P.II, Karol Józef Wojtyła, "Totus Tuus ego sum, MARIA, et omnia mea tua sunt!")

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt